

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת - הפל כְּתוּב

"וַיִּקֶם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף" (שמות א, ח)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
 ימ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
 עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה
 דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה
 שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
 אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
 שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
 אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
 סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
 יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 משה בן נזימה
 עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקות
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קטנב בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים
 בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט
 יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

באה רוח והעיפה את הכובע לתוך המים. בא דג ובלע את היהלום שהיה בתוך הכובע. הדג נמכר ליוסף מוקיר שבת. אמר אליהו הנביא- מי שלוה בשביל שבת, השבת משלמת לו!

שואל הרב 'עץ יוסף': אם המסקנה של הסיפור היא כי מי שלוה בשביל שבת, השבת משלמת לו, מדוע צריכה הגמרא לומר לנו את כל הסיפור הזה עם הגוי?

מתרץ הרב: ללמדנו: "הגזירה אמת והחריצות שקר". נגזרה בשמיים גזרה שהכל הרכוש של הגוי יעבור ליוסף. כל ההשתדלות שהגוי עשה לא עזרה. אדרבה רק בזכות שמכר את כל נכסיו וקנה מרגלית, יוסף זכה בכל רכושו.

פרעה גזר להשליך את הזכרים לַיָּאֹר מכיוון שחלם שיוולד ילד שיושיע את ישראל. לכן ציוה: "כָּל הַבֵּן הַיּוֹלֵד הַיָּאֲרָה תִּשְׁלִיְכֵהוּ" (שמות א, כב). בזכות השלכת התינוקים לַיָּאֹר, בתיה בת פרעה מצאה את משה רבינו וגידלה אותו בבית פרעה, למרות גזירתו.

ה'כלי יקר' מבאר: "וַיִּקֶם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף" (שמות א, ח) - הוא לא ידע את הסיפור של יוסף והאחים. כי אם היה יודע ששום ההשתדלות לא תעזור לו, לא היה נלחם נגד גזירתו של הקב"ה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמַיָּא לַבַּיִת

שעה	כניסת לבת	צאת לבת	יציאת
18:02	17:30	16:17	י"מ
17:57	17:26	16:34	ת"א
17:57	17:26	16:33	מ"ב
18:01	17:30	16:37	כ"ג

הרמב"ן (פרשת וישב) כתב: "הגזרה אמת! והחריצות- שקר!". בן אדם יודע שהקב"ה גזר משהו אבל זה לא מתאים לו, ולכן הוא מנסה לשנות את זה בכל דרך. האם זה יעזור לו? לא!

מהיכן לומדים זאת? מהסיפור של מכירת יוסף. כששמעו האחים שהם הולכים להשתחוות ליוסף, עשו כל מאמץ כדי שהחלום לא יתקיים.

האם זה עזר להם? לא! להקב"ה יש תוכנית, והיא תתבצע. כל מה שנעשה לא רק שלא ימנע את הגזרה, אלא אפילו יסייע לה. **בזכות מי יוסף נהיה מלך על כל מצרים? בזכות האחים! אם הם לא היו מוכרים אותו, הוא לא היה מגיע לשם! אם יש גזירה בשמיים בשבועה או גזירה החתומה בדם- כל ההשתדלויות שבעולם לא יצליחו לבטל אותה.**

בגמרא (מסכת שבת דף קי"ט ע"א): מסופר על יהודי בשם יוסף שהיה מכבד את השבת בדגים ומטעמים ומענג אותה, ואף היה לוהה כספים כדי לכבד את השבת. הבריות כינו אותו 'יוסף מוקיר שבת'.

ליוסף היה שכן גוי עשיר מאוד. יום אחד באו החוזים בכוכבים ואמרו לאותו עשיר כי כל נכסיו עתידים להגיע לידי יוסף השכן.

מה עשה? מכר את כל נכסיו ובכסף שקיבל קנה יהלום. את היהלום תפר בתוך הכובע שלו. באופן זה חשב לשמור על רכושו תחת ידו ושלא יגיע לידי יוסף.

יום אחד, העשיר עבר על הגשר שמעל הנהר.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י"ב

האם יש בישולי גויים כאשר הגוי מלח או כבש את המאכל?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: **!**

אף שההלכה רווחת 'מליח כרותח' [נתינת כמות גדולה של מלח על גבי מאכל נחשבת כהרתחה], וכן 'כבוש כמבושל' [מאכל שנכבש בתוך נוזל למשך 24 שעות ברצף דינו כמבושל], כאשר גוי מלח או כבש אין בזה איסור כלל. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ג).

וכן הדין לעניין 'עישון' שאינו נחשב כבישול לגבי איסור בישולי גויים.

בישול על ידי קיטור [מצוי בבתי חרושת], בין אם המאכל נמצא בקופסאות שימורים ובין אם הבישול בסירים עם דופן כפולה שבתוכה עובר הקיטור, נחלקו הפוסקים, האם דינו כבישול ויהיה מותר על ידי גוי. **מקורות:** ראה 'דרכי תשובה' (סימן קיג אות טז) שהביא דעת האחרונים. בשו"ת 'ביע אומר' ח"ה (יו"ד סימן ט) כתב להתיר, מכיוון שהוא דבר חדש שלא גזרו עליו חז"ל ודמי לעישון דשרי. ע"ע בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קלא). כ"פ בשו"ת 'מנחת יצחק' ח"ג (סימן כו אות ו) שגדולי האחרונים ס"ל - שבישול על ידי קיטור - אין בו משום בישולי גויים. ע"ע בשו"ת 'מנחת דניאל' ח"א (סימן פ). אולם בספר 'כשרות ושבט במטבח המודרני - הלפרין' (עמוד קעד) חילק בין מעושן, שהוא שינוי במהות המתבשל - לבין קיטור, שהוא שינוי בדרך הבישול. עוד יש לחלק בין קיטור חי, שיש מקום לדמותו לעישון, שעושה שינוי במזון המבושל, לבין בישול בסירי קיטור, שמחממים בקיטור בין דפנות הסירים, ואין כל שינוי במאכל עצמו. כ"כ לאסור בשו"ת 'שבט הלוי' ח"ו (סימן קח אות ו), וח"ט סימן קנו) שהבישול בקיטור הוא תולדת האש ממש. אין זה דומה למ"ש האחרונים אם בישול ע"י קיטור נכנס באיסור בישולי גויים, מכיוון שבזמן הזה - זהו דרך בישול כדרכו בתולדת אש, ואינו דומה כלל לעישון ולא לחמי טבריה. ומטיה כן משמיה דה'חזון איש'. ובספר 'שבות יצחק' ח"ו (עמוד סה) הביא לאסור משמיה דהגרי"ש אלישיב זצ"ל. כן הביא בשמו בספר 'ישא יוסף' (חיו"ד סימן כד אות ד). ראה עוד בקובץ 'בית הלל' (תמוז תשס"ו עמוד יח) מה שכתבו בשמו דמנא לן לחלק בזה שקיטור לא יחשב בישול. ע"ע בספר 'אורחות משפט-אושינסקי' (עמוד תד). בשו"ת 'תשובות והנהגות' ח"ג (יו"ד סימן רמז) כתב, שראוי להחמיר בקיטור. שוב ראיתי, שכן העלה להחמיר בשו"ת 'דברי דוד' ח"ד (חיו"ד סימן יח אות טו).

מותר לשתות קפה או תה, שהכין גוי עבור ישראל, אם אין בו חשש תערובת איסור, מכיוון שהעיקר במשקאות אלה הוא המים והקפה או התה בטלים אליו. **מקורות:** שו"ת 'חווה דעת' ח"ד (סימן מב). מוכח מדברי האחרונים, שלא חששו לביטול איסור לכתחילה, מכיוון שהוא מדרבנן. כן פסק בשו"ת 'תשובות והנהגות' ח"ד (סימן קצג) ובפרט כאשר היהודי נותן את הסוכר, דהוי גמר מלאכה על ידי ישראל. שוב ראיתי בשו"ת 'שאלו לברוך-טולדאנו' (חיו"ד סימן מז) שבמשקה תה אין משום בישולי גויים, מכיוון שהרוב הוא מים, ואין בישול גוי במים. ע"ש. כאשר אבקת הקפה עברה תהליך קליה או בישול בבית החרושת [כפי שעושה היום חברת 'עלית' ועוד], מה שהגוי נותן את המים, אין בו כלל איסור של בישול גוי, מכיוון שאין בישול אחר בישול. עוד נלע"ד להקל, כאשר צורת הכנת הקפה ע"י שפיכה מכלי ראשון לתוך הכוס שהוא כלי שני, לפי מה שכתבו מקצת פוסקים, שאין בישולי גויים ע"י עירוי מכלי ראשון. אולם דעת הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל להחמיר הובא בשו"ת 'עמא דבר' ח"א (עמוד קעד) וכתב מוטב, שהיהודי ירוש שיביאו לו את המים הרוותחים בנפרד והקפה או התה בנפרד. ישם אותם בכוס יחד עם הסוכר. אח"כ ייזוג עליהם את המים הרוותחים. נמצא, שהוא בעצמו בישל - וגם כן הוא בודק את מה ששותה.

מעיקר הדין, מותר לשתות את הקפה אף בבית קפה של גויים או בביתו של הגוי. **מקורות:** כל איסור שתיית שיכר אצל הגויים בביתם או בחנותם הוא דווקא במשקה משכר, אבל משקה שאינו משכר אין בו שום איסור. כדעת מרן השו"ע (יו"ד סימן קיד ס"א). כ"כ ה'פרי חדש' (יו"ד סימן קיד סק"ו). וכן בספר 'זבחי צדק' (שם אות ט). הגרי"ח בספרו 'בן איש חי' (חוקת ש"ש אות טז) כתב, המנהג פשוט בבגדאד לשתות קפה של גויים אפילו במקום הנועד שלה, ואומנם בעל נפש צריך להחמיר והצנועין מושכין ידיהם ממנה. ע"ש. פשוט הדבר, שכאשר יש חשש למושב לצים, יש להחמיר.

כְּחָה שֶׁל אֲמִירַת תְּהִלִּים

סיפּרה אישה אחת: מאז פטירת מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל, אני מארגנת אמירת תהילים לילדים מדי שבוע, ויש לי סיפוק רב מכך. בעלי התנגד לכך מאוד מסיבות שלו. כמה שניסיתי לשכנע אותו ולהסביר לו על חשיבות העניין, לא הועיל. הוא עמד על דעתו, שצריך להפסיק עם זה. הבנתי, שכנראה, אין לי ברירה ועלי לעשות את רצונו ולהודיע לילדים על הפסקת אמירת התהילים. היה לי צער מכך, והחלטתי בכל זאת לעשות השתדלות נוספת. הלכתי לציון של מרן זצ"ל. התפללתי וביקשתי, שבזכותו של מרן ה' יתברך יטה את ליבו של בעלי, שיסכים לאמירת התהילים... סיימתי להתפלל, חזרתי הביתה ולא סיפרתי על כך דבר.

בוקר אחד, בעלי התעורר, כאשר כולו מרוגש. הוא אמר לי: "תשמעי, אל תסגרי את התהילים. תמשיכי עם הילדים, תמשיכי, תמשיכי!". בעוד אני מתפלאת על תגובתו, הוסיף ואמר: "אל תשאלני מה חלמתי. בלילה, אני רואה את מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בא אלי. הרב שם את ידו על כתפי, הולך איתי ואומר לי: 'אתה יודע, מה הזכות והמעלה של תינוקות של בית רבן שקוראים תהילים?! כמה זה אהוב לפני ה' יתברך. תדע לך, שזו מעלה עצומה!'. החלום הזה הספיק. כיום הבעל בעצמו מעודד את אמירת התהילים. אנחנו נלמד מכאן על מעלת התהילים, ועד כמה היא חשובה בשמיים.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 052-6329144

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

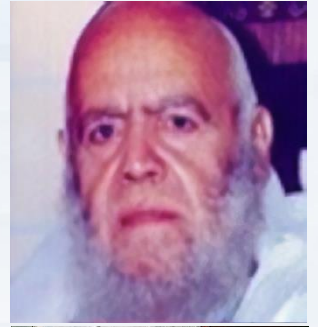
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב שלמה מאזוז זצ"ל

הגאון הרב שלמה מאזוז זצ"ל - נולד ב-י"ח תמוז ה'תרס"ח (1908) באי גרבה. מטל ילדותו שקד הרבה על התורה וירד לעומקה מתוך צער ודחוק גדול, שכן אביו ירד מנכסיו. כשהיה כבן 12 שנים היה נושא ונותן בחילופי מכתבים עם גדולי הדור. בשנת ה'תר"צ (1930) כשהיה כבן עשרים ושתיים שנה נסע לתוניס עיר הבירה. בשנת ה'תש"י (1950) נפטר הגאון הרב כלפון משה הכהן. רבינו חזר לאי גרבה ולאחר שהפצירו בו גדולי הקהילה הוא הסכים להתמנות במקומו. לאחר מכן התחרט ורק אחר שטרחו גדולי הדור הסכים להתמנות לרב הראשי. נחשב בין גדולי הדור בעיון הש"ס ובבקיאות. פוסק מובהק ודיין מצוין. אשתו הראשונה נפטרה לאחר מחלה והשאירה לו בן כבן עשר. לאחר מכן נשאר גלמוד חמש שנים מחוסר אמצעים כספיים להקים בית שני. בנוסף חלה בספרת וחולשת הלב.

בשנת ה'תשט"ז (1956) עלה לארץ והתגורר בנתיבות. בשנה הראשונה גר עם משפחתו בפחונים, שהיו בשטח פתוח. הם חיו ללא מים או חשמל וללא שירותי סניטציה בסיסיים. לאחר כשנה עברו לדירת קבע. הסוכנות דאגה לו למשרה של 'רב העיר נתיבות', אך רבינו ויתר על התפקיד והעדיף להתפרנס מיגיע כפיו כבעל חנות לדברי סדקית. עם זאת זכה לכבוד והערכה מתושבי המקום. עזר לרבנים להשיב על שאלות שנשאלו. רבינו הניח ספרי קודש רבים בחנותו ולמד בהם בזמן שישיב בחנות. ענותן מופלא. ברח מן הכבוד והשררה. אהב את הבריות. דיבר עם כל אחד בגובה העיניים - גדול וקטן. שימח את הבריות. ותרן בממונו וגם בכבודו. לא שמר טינה למי שפגע בו. יסורים רבים סבל עד יומו האחרון. נפטר ב-כ"ה טבת ה'תשמ"ב (1982). ציונו בנתיבות. חי כ-74 שנים. הוקם על שמו בית-הכנסת 'אהלי שם' בנתיבות.

אביו: חכם ר' מנחם. **אימו:** מרת מינה. **נשותיו:** מרת שלביה (בת ר' ציון סופר - זיווג ראשון), מרת רבקה מעיתקה (זיווג שני). **מרבנותיו:** הגאון ר' מתיקף שאול השלי (רבו המובהק).

מתלמידיו: הגאון ר' אלטר מאזוז. **ילדיו:** תשעה ילדים. **בניהם:** ר' יחזקאל (רב בנתיבות - בן יחיד מאשתו הראשונה), ר' מני, ר' אשר, מרת ימימה, מרת שולה בן-צבי, מרת חנה אוזן. **מספריו:** יכרם שלמה - הלכות ריבית **ישואל ומשיב** - שו"ת על ארבעת חלקי שו"ע **כיסא שלמה** - שו"ת וחיידושי שו"ע **מדורש שלמה** - חיידושי תנ"ך, דרושים ודינים **יחשק שלמה** - חיידושים בתלמוד **מקבציאל** - ירחון תורני רבני, הכולל חיידושים בש"ס ובהלכה.

○ יפר בנו ר' אשר: פעם הייתי נוכח, כאשר אישה אחת הביאה לו טלית קטן של בנה בשביל בית ספר. היא אמרה לרבי: "תרכיב לי בו ציצית". רבינו ענה: "איני רגיל להרכיב!". היא ענתה לו בחוצפה: "אם כן, במה אתה רבי?". רבינו בענותנותו לא ענה לה כלום, אבל אני ענית לה. איני רוצה לספר כיצד נענשה אותה אישה ומשפחתה מהשמיים אחר כך.

בנו ר' אשר סיפר על בקיאותו המופלאה: "עשרות ואולי מאות פעמים כשאני תקתקתי במכונת כתיבה כתיבתי יד של הרבנים זצ"ל ונתקלתי בדבר שלא הבנתי אותו, הייתי הולך אליו והוא היה מיד פותר אותו כלאחר יד, אם להוסיף מילה או להחליף הלשון או להסביר את הדברים. פעם העתקתי את הספר 'מאמר מרדכי' ח"ב ונאכל חלק מכתב היד, וסוף הדברים היה ועי' ולא יותר. הראיתי לו זאת, והוא מיד ענה לי: 'תכתוב - מהרש"א בפסחים דף מ"א'."

כשהיה צעיר לימים, היה מדבר בלשון צחה ושפה ברורה. פעם אחת קם לומר סליחות עם אביו ז"ל בבית כנסת רבי מנחם חורי זצ"ל, והוא עדיין קטן. אחרי שתקעו בשופר, הוא לקח את השופר ותקע כהלכה. הציבור נתנו עיניהם בו: "איך עדיין בגיל קטן ויודע לתקוע?" כשחזר לבית לא הרגיש טוב ומיד לא היה יכול לדבר כלום. רק אחרי כמה ימים התחיל לדבר בערלות שפתיים.

רבינו היה מעין אנציקלופדיה מהלכת. היה יודע כמעט את כל ספרי הראשונים והאחרונים בני ספרד ואשכנז מי המחבר שלהם ועל מה אדניהם הוטבעו, דבר פלא. אפילו חוברות קטנות וספרים קטנים בודדים, שיש בהם חיידושי תנ"ך וכיוצא, היה מכיר אותם טוב ואומר לך, על מה הם מדברים. (הסיפורים מתוך 'כרם שלמה')

אברך סיפר, שעשה תוספת לדירתו ולא ביקש אישור בניה מהמועצה. לאחר תקופה רצה למכור את הדירה ופרסם אותה למכירה. ההתעניינות היתה גדולה. אולם בכל פעם שקונה פוטנציאלי, בא לראות את הדירה והתלהב, כשראה את תוספת הבניה שאל: "האם יש לך אישור בניה מהמועצה?". כשענה בשלילה, הוא שאל: "אם כן, כיצד תמכור את הדירה? הרי במקרה של תוספת בניה צריך אישור מהמועצה?". הקונה הפוטנציאלי לא רצה להסתבך עם רשויות החוק ולא קנה את הדירה.

מכיוון שדבר זה חזר על עצמו כמה וכמה פעמים והוא לא היה בקי בדבר, הוא ערך בירור בנושא והסתבר, שאכן כך קובע החוק. אם הוא רוצה למכור את הדירה, עליו להביא אישור מהמועצה, אלא אם כן ימצא קונה, שמוכן לרכוש את הדירה ולהסתכן, שהרי הוא עלול בעתיד לעמוד למשפט בגין הרחבת הדירה שלא כחוק. בצר לו פנה למועצה וביקש אישור בדיעבד לתוספת החדר שבנה ואישור למכירת הדירה.

במקביל הוא התייעץ עם עו"ד ששמע את הסיפור ואמר לו: "חבל לך על הזמן. לא תקבל אישור מהמועצה, עד שתהרוס את החדר שהוספת. היה עליך לחשוב לפני שעשית". הוא לא הסתפק בתשובה זו ופנה לשמאי, שהעריך את שווי הדירה. "לבטח השמאי מכיר את העניין מקרוב. סביר להניח, שהוא שאנשים מבקשים ממנו להגיע לבתיים, בהם נעשתה בניה לא חוקית", חשב לעצמו.

לצערו הרב, תשובת השמאי היתה זהה לדברי עורך הדין. האברך לא ידע מה לעשות. בצר לו הוא פנה לבית העלמין להתפלל על קברי הצדיקים בנתיבות. ליבו משך אותו לקבר של רבינו, על אף שלא הכיר צדיק זה מעולם. כאשר הוא התקרב לציון, ראה, כי על המצבה מופיע תאריך פטירתו של הצדיק.

לתדהמתו הרבה היה זה בדיוק אותו היום! הוא התפלל וביקש מהצדיק, שיעזור לו ויבקש מאת בורא עולם שיצליח במכירת הדירה ושהמועצה תאשר את הבניה הבלתי חוקית בדיעבד. **למחרת האישור המיוחל הגיע באופן פלא.**

העֲנֵקֶת תְּשׁוּמַת לֵב

הטמונים בך", אמרו לו.

מילים אלו פעלו בבחור בעוצמה רבה. באותם הימים הבחינו לפתע הורי הבחור, שהוא התחיל לחזור הביתה עם ברק בעיניים! בליבו ניצת הזיק.

זה זמן מה שהבחור לא התפלל במניין. מכיוון שלא היה לו חשק לקום מוקדם. אולם בעקבות דבריהם של הרב שטרן ורעייתו הבחור התחיל לקום מוקדם יותר בטענה, שעתה יש לו סיבה לקום.

הוא התחיל להתפלל את כל התפילה במניין ואמר: "כך הרב שטרן עושה, וגם אשתו אינה מוותרת על התפילה".

הוא התחיל לסייע גם בבית להוריו. הוא חזר ואמר בכל הזדמנות, שהוא מרגיש, שזוג הזקנים שבביתם הוא עובד, מעריכים ומכבדים אותו.

"הסבתא הזו מאמינה באמת ובתמים, שאני הבחור המוצלח ביותר", היה אומר לאימו בכל בוקר. מאז כל סדר יומו השתנה, ו'הפרי שנשר' התחיל לשוב ולהתחבר לשורשים...

הנס הגדול ביותר התרחש לאחר הפסח. הבחור הביע את רצונו לחזור לישיבה שבה למד. ראשי הישיבה ערכו לו אבחון מחדש. הם תמחו, האם אכן זהו אותו בחור שעזב את הישיבה בטריקת דלת באמצע החורף!?

ראש הישיבה בכבודו ובעצמו התקשר להורים והביע את התפעלותו מהשינוי העצום, שחל בבנם. הוא הודיע להם על קבלתו המחודשת לישיבה.

מיד כשחזר לישיבה, הבחור עשה חיל בלימודיו. עד מהרה נעשה לאחד הבחורים המובילים בישיבה בשקידתו ובידיעותיו.

הרב זילברשטיין סיים את הסיפור והוסיף, ש"יש כאן צוואה לדורות. הסיבה העיקרית לנשירתם של הנערים היא, שהמחנכים וההורים לא העניקו להם את תשומת הלב הראויה".

לא בכדי דרשו רבותינו על הביטוי שאנחנו אומרים בברכת 'מעין שבע' בערב שבת: "מְחִיָּה מְתִים בְּמִאֲמָרוֹ". האדם יכול במאמרו, להחיות מתים, כפשוטו.

כלומר, לקחת אדם המיואש מחייו ואינו רואה כל טעם לקום מוקדם בבוקר ואינו חושב שיש לו עתיד ומרגיש מרוסק לחלוטין ובמספר מילים ניתן להרעיף עליו טל של תחיית המתים ולתת לו את החיות והרצון לחיות את חייו.

לעיתים אנחנו לא מבינים, עד כמה הענקת תשומת לב יכולה לשנות את מצבו של אדם מהקצה אל הקצה. להלן סיפור המעובד מתוך 'מצוות בשמחה', דברים שנאמרו מאת הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של רמת אלחנן, והובאו על ידי הרב מיכאל צורן הי"ו.

מעשה בבחור שנכנס ללמוד בישיבה קטנה. הוא נתקל בקשיים מיד בהתחלה. לא היו אלו קשיים רציניים, אך בהעדר תשומת לב הבעיות תפחו והפכו למשמעותיות.

עם הזמן הבעיות גררו תופעות לא רצויות כמו ירידה במוטיבציה, פערים לימודיים וקשיים חברתיים. לאחר מספר חודשים הבחור חש שיברון לב, עזב את הישיבה וחזר לביתו.

"לא רוצה ללמוד. לא רוצה לנסות. לא רוצה מסגרת חלופית. לא רוצה כלום", קרא בסערת רגשות. הוא חווה תסכול עצום.

לא היה לו סדר יום קבוע והוא ניסה את מזלו בניקוי דירות. היה זה לפני חג הפסח ומטבע הדברים הדרישה לעזרה בניקוי הבתים היתה גדולה.

מן השמיים גלגלו שאת המודעה שהבחור תלה ראה הרב חיים ישראל שטרן מקרית ויז'ניץ בבני ברק. הרב שטרן ורעייתו התקשרו לבחור וקבעו איתו שיבוא לנקות את ביתם.

מיד כשהגיע לשם, הם הבינו שמדובר בבחור שעזב את המסגרת הישיבתית. לכן הם העניקו לו יחס שונה וחם במיוחד.

בהתחלה, הם הגישו לו כוס קפה ועוגה טעימה. הם עשו זאת במאור פנים לבבי. תוך כדי כך פנה הרב שטרן לזוגתו ואמר לה בפני הבחור: "אה, איזו זכות יש לנו, שבחור ישיבה מסדר לנו את הבית לכבוד הפסח!".

מאז מדי יום ביומו כשהגיע לבית המשפחה, אוזניו קלטו הוראות בקשות, שאוזניו לא הסכימו לשמוע עד עתה בבתיים אחרים:

"אל תגרור את הרהיט הכבד- אין זה מתאים לכן ישיבה" או שאמרו: "אל תנקה את השירותים. אתה בחור שמגיע מהיכל הישיבה, ואנחנו לא רוצים שתתעסק בדברים כאלה".

מדי שעה אמרו לו: "תנוח קצת. אינך צריך לעבוד כל כך קשה. זה לא מגיע לך...". מאידך גיסא, הם השמיעו באוזניו מחמאות על עבודתו המסורה והיעילה:

"לאחר שניקית את החדר, המקום כל כך מבריק. אנחנו רואים, שאתה יכול להוציא מעצמך את הכישורים המוצלחים

הרב הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב הרב שבת בן אסטריא אטון זצ"ל	הרב הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	נעימה בת גורג'יה ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	יעקב בן נעמי ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל		